

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Bjelovaru
Bjelovar, Dr. I. Lebovića 42.

Poslovni broj: 7 Povrv-120/2019-63

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Bjelovaru, po sucu Tomislavu Mrazović u pravnoj stvari tužitelja Zavarovalnica Sava, zavarovalna družba, d.d., Slovenija, Maribor, Cankarjeva 3, Sava osiguranje d.d. – Podružnica Hrvatska, Zagreb, R. Frangeša Mihanovića 9, OIB: 45237012600, zastupana po punomoćniku Mići Ljubenko odvjetniku u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri iz Zagreba, protiv tuženika INTERIJERI SABLJO d.o.o. Bjelovar, Hrvatskog proljeća 3, OIB: 34180606964, zastupan po punomoćniku Nikoli Remenar odvjetniku u Odvjetničkom društvu Remenar & Remenar u Zagrebu, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave dana 7. travnja 2023. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 26. svibnja 2023.

presudio je

I Usvaja se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave donesenom po javnom bilježniku Mariji Kustić iz Bjelovara poslovni broj: Ovr-1606/2019. od 30. svibnja 2019. kojim se nalaže tuženiku INTERIJERI SABLJO d.o.o. Bjelovar, Hrvatskog proljeća 3, OIB: 34180606964, tužitelju Zavarovalnica Sava, zavarovalna družba, d.d., Slovenija, Maribor, Cankarjeva ulica 3, Sava osiguranje, d.d., - Podružnica Hrvatska, Zagreb, Savska 144 a, OIB: 45237012600 isplatiti iznos glavnice od 285.827,66 eura¹/ 2.153.568,53 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku i to:

-na iznos od 2.153.568,53 kuna od 2. studenog 2015. godine pa do isplate, po stopi koje se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, na račun ovrhovoditelja IBAN broj: HR3623860021119014417 koji se vodi kod Podravske banke d.d., te isplatiti troškove ovršnog postupka koji se odnose na javnobilježnički trošak u iznosu od 6.293,50 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 30. svibnja 2019. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za

¹ Fiksni tečaj konverzije: 7,53450

referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju parnični trošak u iznosu od 76.469,85 eura, u roku od 15 dana.

III Odbija se tužitelja s zahtjevom za naknadu parničnog troška u iznosu od 835,29 eura.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja javni bilježnik Marija Kustić iz Bjelovara izdao je rješenje o ovrsi poslovni broj: Ovr-1606/2019. dana 30. svibnja 2019. godine radi namirenja potraživanja tužitelja prema tuženiku u iznosu od 2.153.568,53 kuna na temelju vjerodostojnih isprava – otvorene stavke kupca od 27. svibnja 2019. godine zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 2. studenog 2016. pa do isplate.

2. Protiv navedenog rješenja tuženik je u zakonskom roku uložio prigovor u kojem navodi da osporava rješenje o ovrsi u cijelosti. Poslovni odnos tužitelja i tuženika je tekao kroz period 2011., 2012., 2013., 2014., 2015. i 2016. godinu gdje su izvršena kompletna knjiženja i zatvaranja svih obveza kroz temeljnice i kompenzacije te tuženik sa danom 1. siječnja 2018. nema nikakvih financijskih obveza prema tužitelju koji preuzimanjem Velebit osiguranja d.d. nije izvršio knjiženje poslovne dokumentacije koju je bio dužan knjižiti. Obrazlaže da je stanje dugovne i potražne strane poslovnih knjiženja po godinama počevši od 2011. do 2017. u kompletnom iznosu zatvorena te nemamo nikakvih drugih obaveza. Dokaze o svim knjiženjima će dostaviti sudu u tijeku postupka dokazivanja njihovih tvrdnji. Tužitelj prijedlogom za ovrhu ima namjeru naplatiti nešto što mu ne pripada. Knjiženje Ugovora o pristupu duga je provedeno u poslovnim knjigama 31. prosinca 2014. godine a za sve ostale obaveze po tom Ugovoru koje nisu bile zatvorene nastupila je zastara za naplatu potraživanja, stoga predlaže da sud tužitelja s tužbom odbije te potražuje trošak.

3. U nastavku postupka tužitelj navodi da tuženik u svom prigovoru šturo bez ikakvog obrazloženja naznačio da je isprava na temelju koje je doneseno rješenje o ovrsi nije vjerodostojna. Neovisno o činjenici da je tuženik propustio obrazložiti što je mislio pod pojmom da isprava nije vjerodostojna, tužitelj ističe kako je isprava na temelju koje je doneseno rješenje o ovrsi – otvorene stavke, sačinjena upravo u skladu sa odredbama propisa koji određuje nužni sadržaj isprave koja se identificira kao vjerodostojna. Naime, prema odredbama članka 31. Ovršnog zakona vjerodostojna isprava je račun, mjenica, ček s protestom i povratnim računima kada je to potrebno za zasnivanje tražbine, javna isprava, izvadak iz poslovnih knjiga, po zakonu ovjerovljena privatna isprava te isprava koja se po posebnim propisima smatra javnom ispravom. Računom se smatra i obračun kamata. Vjerodostojna isprava se smatra podobnom za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja novčane obveze. Kad se iz vjerodostojne

isprave ne vidi je li i kad je tražbina dospjela, ovrha će se odrediti ako ovrhovoditelj u prijedlogu za ovrhu navede datum dospelosti tražbine. Iz priložene isprave tužitelja vidljivo je kako je ista upravo sačinjena u skladu sa citiranom odredbom, čime se prigovor tuženika otklanja u cijelosti. Tuženik je nadalje u svom prigovoru naveo kako nema u evidenciji potraživanje koje je utužio tužitelj, ali ne obrazlaže kako je nesporno potraživanje koje je evidentno postojalo (i za koje niti tuženik ne tvrdi da nije u jednom trenutku postojalo) prestalo u njegovim poslovnim knjigama. Tek paušalni navod da su izvršena kompletna knjiženja i zatvaranja svih obveza kroz temeljnice i kompenzacije nije dokaz na temelju kojeg se može utvrditi da je obaveza prestala. U odnosu na navedeno predlaže se provesti knjigovodstveno financijsko vještačenje na okolnost zatvaranja obveze temeljem Ugovora o preuzimanju od 4. veljače 2014. godine. Tuženik nadalje u svom prigovoru ističe kako je svo potraživanje podmirio putem kompenzacija, ali za isto ne dostavlja dokaze koje su to kompenzacije i kada točno poslužile kao podloga za zatvaranje obveze. Opreza radi tužitelj ističe kako je na temelju ugovora o preuzimanju sklopljenog 4. veljače 2014. godine između prednika tužitelja kao vjerovnika, tuženika kao preuzimanja duga i društva Parketi Sabljo d.o.o. kao dužnika suglasno utvrđeno u članku 1. da postoji potraživanje vjerovnika prema dužniku u iznosu od 4.794.703,57 kuna. Jednako tako u navedenom ugovoru u članku 3. suglasno je utvrđeno da preuzimatelj duga ovdje tuženik preuzima dug u cijelosti odnosno u ukupnom iznosu od 4.794.703,57 kuna a kojeg je dužnik duguje vjerovniku ovdje tužitelju. Nakon sklapanja ugovora potraživanje od 4.794.703,57 kuna djelomično je podmireno putem cesija u iznosu od 2.641.135,04 kuna te je ostalo potraživanje u iznosu od 2.153.568,53 kuna. Obzirom da navedeno predlaže se pozvati tuženika na dostavu kompenzacija kojima je zatvarano utuženo potraživanje povrh iznosa od 2.641.135,04 kuna. Tuženik na kraju svog prigovora, nakon što je prvotno naveo da nije dužan, pa da je sve platio, ističe prigovor zastare potraživanja za one obveze koje nisu bile zatvorene. Prije svega ističe se kako je nesporno da tuženik priznaje osnovu kao i visinu potraživanja. Ono što tuženik tvrdi da nije dužan, pa da je platio, da bi zatim izjavio kako je zastarjelo znači samo jedno – da tuženik priznaje osnovu duga i visinu duga, jer da tome nije tako onda ne bi izjavio kako je sve platio. Upravo činjenica plaćanja koju navodi tuženik ključna je za otklanjanje prigovor zastare. Naime, članak 240. st. 1. Zakona o obveznim odnosima predviđa da se zastara prekida kad dužnik prizna dug. Članak 240. st. 2. ZOO-a određuje da do takvog priznanja može doći ne samo izjavom vjerovniku, nego i na posredan način kao što je davanje otplate, plaćanje kamate ili davanje osiguranja. Iz dostavljenog izvoda otvorenih stavaka kao cesija i kompenzacija kojima je zatvoreno dio potraživanja iz Ugovora od 4. veljače 2014. godine u iznosu od 2.641.135,04 kuna jasno proizlazi kako je tuženik nakon sklapanja Ugovora nakon 4. veljače 2014. vršio sukcesivna plaćanja putem kompenzacija ili su to činili njegovi dužnici sa svrhom i ciljem ispunjenja novčane obveze iz čl. 3. ugovora od 4. veljače 2014. godine. Posljednja uplata sa ciljem zatvaranja obveze iz Ugovora od 4. veljače 2014. godine bile su dvije cesije od 21. studenog 2017. godine sa Dinova-Diona d.o.o. i to jedna na iznos od 330.138,23 kuna a duga na iznos od 9.113,15 kuna. Svrha članka 240. Zakona o obveznim odnosima je upravo zaštita vjerovnika. Naime, vjerovnik koji je primio djelomično ispunjenje ima se pravo pouzdati da će mu dužnik ispuniti i ostatak duga i zbog toga

nije dužan protiv njega pokretati postupak pred nadležnim tijelima kao da do djelomičnog plaćanja nije niti bilo. Zaštita vjerovnikova povjerenja dovodi do prekida zastare čak i kada ne postoji potencijalno volja dužnika za preostalim ispunjenjem i usprkos prigovoru zastare. U dokaz svojih tvrdnji predlaže da sud izvrši uvid u Cesiju od 18. svibnja 2015., uvid u Sporazum o plaćanju od 11. lipnja 2015., uvid u Cesiju od 9. prosinca 2015., uvid u Izjavu o prijeboju (kompenzacija) broj: 211/16 od 31. prosinca 2015., uvid u Izjavu o prijeboju (kompenzacija) broj: 261/16 od 31. prosinca 2015., uvid u Izjavu o višestrukom prijeboju od 31. prosinca 2015., uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja od 7. travnja 2016., uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja od 28. srpnja 2016., uvid u Račun P-URA 17-03542 od 1. listopada 2017., uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja od 21. ožujka 2017., uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja od 8. listopada 2016., uvid u Ugovor o preuzimanju duga od 4. veljače 2014., uvid u Aneks Ugovora o preuzimanju duga, uvid u Ugovor o pristupu dugu od 7. ožujka 2013., uvid u Račun br. /0890/3, uvid u Obavijest o knjiženju br. 09/2013., uvid u Predugovor o kupoprodaji br. 6-90/2012/BP od 29. listopada 2012., uvid u Aneks Predugovora o kupoprodaji br. 6-90/2012/BP, uvid u Ugovor o kupoprodaji od 18. rujna 2015., uvid u Aneks ugovoru o kupoprodaji, uvid u Kupoprodajni ugovor br. 09/2018/BJ od 13. prosinca 2018., uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja – Cesiji od 18. svibnja 2015., uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja- cesiji od 9. prosinca 2015., uvid u prijeboju (kompenzaciji) broj 261/16., uvid u Izjavu o višestrukom prijeboju., uvid u Ugovor o preuzimanju duga s uputom o plaćanju od 12. siječnja 2016., uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja – cesiji od 7. travnja 2016., uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja – cesiji. od 28. srpnja 2016., uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja – cesiji od 28. listopada 2016., uvid u Izjavu o kompenzaciji (prijeboju), uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja – cesiji od 21. ožujka 2017., predložio je da se provede knjigovodstveno - financijsko vještačenje, osporava da je pravni prednik tužitelja s tuženikom dana 22. rujna 2015. godine sklopio Aneks ugovora o preuzimanju duga od 4. veljače 2014. slijedom čega predlaže i grafološko vještačenje, te dokaz saslušanjem svjedoka Dražena Kulića, Tibora Kralja, Janči Siniše te dokaz zakonskog zastupnika tuženika Ružice Sabljo kao stranke, pa da nakon toga sud usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti te potražuje trošak prema troškovniku kojeg je priložio.

4. Tuženik je tijekom postupka i nadalje osporavao osnovanost tužiteljevog potraživanja tvrdnjom da tužitelj nije pravilno knjižio poslovne događaje jer je općenito kod preuzimanja duga bilo dogovoreno da će se dugovanje zatvarati kompenzacijom za nekretnine pa je u svrhu dokaza predložio sudu uvid u Ugovor o preuzimanju duga zaključen dana 4. veljače 2014. godine između prednika tužitelja Velebit osiguranja d.d. kao vjerovnika i Interijeri Sabljo d.o.o. sada tuženika kao preuzimatelja duga i Parketi Sabljo d.o.o. kao dužnika, kojim Interijeri Sabljo d.o.o. odnosno sada tuženik kao preuzimatelj duga duguje predniku tužitelja Velebit osiguranje d.d. ukupan iznos od 4.794.703,57 kuna, zatim uvid u Aneks ugovora o preuzimanju duga zaključenog 22. rujna 2015. godine između prednika tužitelja Velebit osiguranje d.d. kao vjerovnika i sada tuženika Interijeri Sabljo d.o.o. kao preuzimatelja duga, a kojim Aneksom je u naravi došlo do smanjenja prvobitne tražbine sa iznosa od 4.796.703,57 kuna na iznos od 3.736.976,52 kune, a čime je

dužnik umanjio svoj dug. Pored toga tuženik je tijekom postupka dostavio i drugu dokumentaciju u vidu Ugovor o pristupu dugu, račun, obavijest o knjiženju, Predugovor o kupoprodaji nekretnina i Aneks predugovora o kupoprodaji nekretnina, zatim Ugovor o kupoprodaji nekretnina i Aneks tog ugovora o kupoprodaji nekretnina te Izjave o prijeboju i Ugovore o ustupanju potraživanja – cesiji a kojima također tvrdi da je smanjio utuženo potraživanje a koje sve Ugovore tužitelj nije proveo u svojim poslovnim knjigama slijedom čega je njegovo potraživanje u cijelosti neosnovano i u zastari, pa je u svrhu dokazivanja ovih činjenica predložio uvid u svu tu dokumentaciju i saslušanje u svrhu dokaza kao svjedoka Dražena Kulića, Krešimira Vrbića, Igora Kralja i Tanje Tomić na sve navedene okolnosti da je kod preuzimanja duga bilo dogovoreno da će se dugovanje zatvarati kompenzacijom za nekretnine a da tužitelj nije pravilno knjižio poslovne događaje slijedom čega je neosnovano potraživanje tužitelja u cijelosti, te predlaže da se tužitelj odbije s tužbenim zahtjevom kao neosnovanim i potražuje trošak prema troškovniku kojeg je priložio.

5. Tijekom dokaznog postupka sud je proveo dokaz uvidom u otvorene stavke kupaca (list 6 spisa), uvid u Ugovor o preuzimanju duga od 4. veljače 2014. (list 9 – 13 spisa), uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja – cesiji od 18. svibnja 2015. (list 21 spisa), uvid u Sporazum o plaćanju od 1. lipnja 2015. (list 22 spisa), uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja – cesiji od 9. prosinca 2015. (list 23-24 spisa), uvid u Izjavu o prijeboju (kompenzaciji) broj 211/16 (list 25 spisa), uvid u Izjavu o prijeboju (kompenzaciji) broj: 261/16. (list 26 spisa), uvid u Izjavi o višestrukom prijeboju (kompenzacija) (list 27 spisa), uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja – cesiji od 7. travnja 2016. (list 28-29 spisa), uvid u Ugovor o ustupu potraživanja – cesiji (list 30-31 spisa), uvid u Račun br. 244-03-91 (list 32 spisa), uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja-cesiji od 21. ožujka 2017. (list 33 – 34 spisa), uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja-cesiji od 28. listopada 2016. (list 35-36), uvid u Ugovor o preuzimanju duga do 4. veljače 2014., uvid u Aneks Ugovora o preuzimanju duga, uvid u Ugovor o pristupu dugu od 7. ožujka 2013., uvid u Račun br. /0890/3, uvid u Obavijest o knjiženju br. 09/2013., uvid u Predugovor o kupoprodaji br. 6-90/2012/BP od 29. listopada 2012., uvid u Aneks Predugovora o kupoprodaji br. 6-90/2012/BP, uvid u Ugovor o kupoprodaji od 18. rujna 2015., uvid u Aneks ugovoru o kupoprodaji, uvid u Kupoprodajni ugovor b.r 09/2018/BJ od 13. prosinca 2018., uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja – Cesiji od 18. svibnja 2015., uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja- cesiji od 9. prosinca 2015., uvid u prijeboju (kompenzaciji) broj 261/16., uvid u Izjavu o višestrukom prijeboju., uvid u Ugovor o preuzimanju duga s uputom o plaćanju od 12. siječnja 2016., uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja – cesiji od 7. travnja 2016., uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja – cesiji. od 28. srpnja 2016., uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja – cesiji od 28. listopada 2016., uvid u Izjavu o kompenzaciji (prijeboju), uvid u Ugovor o ustupanju potraživanja – cesiji od 21. ožujka 2017 (list 47- 86 spisa i 122- 154 spisa), uvid u izvadak iz zemljišne knjige, Zapisnik o osnivanju pologa novca radi prijenosa, Kupoprodajni ugovor br. 09/2018/BJ od 13. prosinca 2018., Zapisnik o osnivanju pologa novca radi prijenosa (list 161-171 spisa), uvid u Ugovor o preuzimanju duga s uputom o plaćanju od 12. siječnja 2016. (list 260-262 spisa), uvid u Bjanko zadužnice (list 263-269 spisa), saslušani su svjedoci Dražen Kulić (list 184 spisa), Krešimir Vrbić (list 193 spisa),

Tibor Kralj (list 193-195 spisa), Siniša Janči (list 209-210 spisa), te zakonski zastupnik tuženika Ružica Sabljo (list 185-186). Provedeno je knjigovodstveno – financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku knjigovodstveno - financijske struke Marijani Matijević (list 227-318 i 350-351 spisa), te je vještak saslušan na ročištu održanom dana 7. travnja 2023. (list 256-258 spisa), uvid u Izvadak iz sudskog registra za tužitelja (list 371-390 spisa), dok druge dokaze sud nije provodio jer smatra da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno pa je u smislu odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" broj: 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 36/22, - dalje: ZPP), presudio kao u izreci te održao u cijelosti na snazi platni nalog.

6. Između stranaka sporna je visina utuženog potraživanja, obzirom da tuženik tvrdi da ništa ne duguje tužitelju temeljem Ugovora o preuzimanju duga zaključenog 4. veljače 2014., a temeljem kojeg Ugovora tužitelj od tuženika potražuje utuženi iznos kao pravni slijednik vjerovnika iz tog Ugovora o preuzimanju duga.

7. Iz uvida u Povijesni izvadak iz sudskog registra za pravnog prednika tužitelja sud je utvrdio da je sadašnji tužitelj Zavarovalnica Sava zavarovalna društva d.d. Slovenija, Sava osiguranje d.d. Podružnica Hrvatska Zagreb pravni slijednik tvrtke Velebit osiguranje d.d. iz Zagreba obzirom da je isto društvo pripojeno sada tužitelju, a što između stranaka nije niti sporno.

8. Iz uvida u nalaz i mišljenje knjigovodstveno - financijskog vještaka Marijane Matijević koja je svoj nalaz i mišljenje dala na temelju sve priložene dokumentacije stranaka u ovom spisu, a čiji nalaz i mišljenje sud ocjenjuje nepristranim i stručnim pa ga zato prihvaća, sud nalazi utvrđenim da potraživanje tužitelja prema tuženiku temeljem Ugovora o preuzimanju duga zaključenog 4. veljače 2014. između prednika tužitelja i tuženika kao preuzimatelja duga na dan 24. ožujka 2014. godine je iznosio 4.794.703,57 kuna, te da je tuženik ostao dužan po tom Ugovoru sada platiti iznos od 2.153.568,53 kune jer je tuženik tužitelju sve do sada platio dio tog duga u iznosu od 2.641.135,04 kune, a što proizlazi iz sve priložene knjigovodstvene i druge dokumentacije stranaka u ovom spisu. Nadalje, iz istog vještačkog nalaza i mišljenja proizlazi da iz sve priložene dokumentacije stranka u spisu ne postoji vjerodostojna knjigovodstvena dokumentacija iz koje bi se moglo utvrditi da je spornim Aneksom ugovora o preuzimanju duga u kojem je navedeno da se potraživanje tužitelja prema tuženiku u iznosu od 4.796.703,57 kuna smanjuje na iznos od 3.736.976,52 kune, time da je čl. 5. tog Aneksa navedeno da ovaj pravni posao stupa na snagu 22. rujna 2015. godine stvarno i došlo do tog smanjenja duga u navedenom iznosu, pa sud nalazi utvrđenim da do stvarnog smanjenja navedenog duga tim spornim Aneksom nije niti došlo između tužitelja i tuženika, slijedom čega je sud presudio kao u izreci temeljem čl. 29. i 183. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01, 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, - dalje: ZOO), jer dužnik dolazi u zakašnjenje kada ne ispunji obvezu u roku a dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje pored glavnice i zatezne kamate, time da tuženik nije osporavao dospijeće utuženog potraživanja već je isticao prigovor zastare dijela

potraživanja a koji prigovor nije osnovan obzirom da je sve do 2017. godine podmirivao tužitelju dio ovog potraživanja a tužitelj je ovo potraživanje utužio tijekom 2019. godine, slijedom čega nije protekao rok zastare od 3 (tri) godine, time da je jedna od tih uplata kojom je tuženik sveukupno po Ugovoru o ustupu duga od 4. veljače 2014. podmirio dug u iznosu od 2.641.135,04 kune, podmirio cesijom djelomično dug tužitelju u visini od 330.138,23 kune tijekom 2017. godine kako to proizlazi iz vještačkog nalaza i mišljenja na listu 14 vještačkog nalaza i mišljenja financijsko - knjigovodstvenog vještaka Marijane Matijević, gdje je vještak prikazao nesporno utvrđen iznos svih uplata od strane dužnika po tom Ugovoru o ustupu duga, koji je tužitelj do sada naplatio pa je time prekinut tijek zastare potraživanja po tom Ugovoru između stranaka. Sud nije provodio dokaz grafološkim vještačenjem na okolnosti valjanosti Aneksa ugovora o pristupu duga koji je bez datuma kada je isti zaključen a u kojem je u čl. 5. definirano da je isti stupa na snagu 22. rujna 2015. godine obzirom da za navedeno smanjenje duga u tom Aneksu ugovora prema nalazu i mišljenju knjigovodstveno - financijskog vještaka nema knjigovodstveno financijske dokumentacije stranaka da je do tog smanjenja stvarno i došlo, pa isto grafološko vještačenje nije bilo neophodno za meritorno odlučivanje u ovom predmetu obzirom da ne postoji vjerodostojna knjigovodstvena dokumentacija koja bi potvrdila da je stvarno i došlo do navedenog smanjenja potraživanja.

9. Odluka o dosuđenom trošku tužitelju u iznosu određenom kao u izreci ove presude temelji se na odredbi članka 154. st. 1 i čl. 155. Zakona o parničnom postupku. Visina parničnih troškova tužitelja odmjereni su sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 91/04, 37/05, 59/07, 148/09, 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje : Tarifa) i Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 126/03, 125/11 i 112/12) vrijednosti predmeta spora i troškovniku tužitelja. Tuženik je dužan tužitelju naknaditi parnični trošak u iznosu od 76.469,85 eura a koji se trošak sastoji od troškova sastava obrazloženog podneska od 20. kolovoza 2019. u iznosu od 4.286,28 eura (tbr. 8. toč. 1. Ot), troškova sastava obrazloženog podneska od 11. prosinca 2019. u iznosu od 4.286,28 eura (Tbr. 8. toč. 1. Ot), troškova obrazloženog podneska od 20. ožujka 2020. u iznosu od 4.286,28 eura (Tbr. 8. toč. 1. Ot), troškova obrazloženog podneska od 4. siječnja 2021. u iznosu od 4.286,28 eura (Tbr. 8. toč. 1. Ot), troškova obrazloženog podneska od 25. listopada 2022. u iznosu od 4.286,28 eura (Tbr. 8. toč. 1. Ot), troškova obrazloženog podneska od 30. studenog 2022. u iznosu od 4.286,28 eura (Tbr. toč. 1. Ot), troškova zastupanja po punomoćniku na ročištu održanom dana 26. studenog 2019. u iznosu od 4.286,28 eura (Tbr. 9. toč. 1. Ot), troškova zastupanja po punomoćniku na raspravi održanoj dana 15. siječnja 2020. u iznosu od 4.286,28 eura (Tbr. 9. toč. 1. Ot), troškova zastupanja po punomoćniku na raspravi održanoj dana 3. ožujka 2019. u iznosu od 4.286,28 eura (Tbr. 9. toč. 1. Ot), troškova zastupanja po punomoćniku na raspravi održanoj dana 23. rujna 2020. u iznosu od 4.286,28 eura (Tbr. 9. toč. 1. Ot), troškova zastupanja po punomoćniku na raspravi održanoj dana 4. studenog 2020. u iznosu od 4.286,28 eura (Tbr. 9. toč. 1. Ot), troškova zastupanja po punomoćniku na raspravi održanoj dana 7. prosinca 2020. u iznosu od 4.286,28 eura (Tbr. 9. toč. 1. Ot), troškova zastupanja po punomoćniku na raspravi održanoj dana 10. veljače 2022. u iznosu od 4.286,28 eura

Posl. broj: 7 Povrv-120/2019-63

(Tbr. 9. toč. 1. Ot), troškova zastupanja po punomoćniku na raspravi održanoj dana 7. travnja 2023. u iznosu od 4.286,28 eura (Tbr. 9. toč. 1. Ot), troškova PDV-a u iznosu od 15.001,98 eura (Tbr. 42 Ot), troškova vještačenja u iznosu od 796,34 eura te troškova sudske pristojbe na presudu u iznosu od 663,61 eura, a koji trošak je bio neophodan za tužitelja tijekom ovog postupka.

10. Sud je odbio tužitelja za dio zahtijevanog troška u iznosu od 835,29 eura koji trošak je obređen u rješenju o ovrsi javnog bilježnika i riješio kao u toč. III izreke ove presude.

U Bjelovaru 26. svibnja 2023.

Sudac
Tomislav Mrazović

Pouka o pravnom lijeku: protiv ove presude pristoji pravo žalbe u roku 15 dana računajući od dana dostave na Visoki trgovački sud u Zagreb, a putem ovog suda. Žalba se podnosi u tri primjerka.